

Vedtak om avslag på søknad om utviding av oppdrettsanlegg for Eide Fjordbruk AS på lokaliteten Brandaskuta i Kvinnherad kommune

Statsforvaltaren har dokumentert ein nedgang i oksygenivåa i botnvatnet i Hardangerfjorden over tid. Havforskningsinstituttet (HI) sine modelleringar viser at fjorden toler dagens utslepp frå akvakulturproduksjon, men at auka produksjon vil auke risikoen for redusert miljøtilstand. Ei heilskapleg vurdering av samla belastning tilseier at Statsforvaltaren ikkje kan gje løyve til auka utslepp til fjordsystemet som vassførekomsten Kvinnheradsfjorden er del av.

Statsforvaltaren vurderer at det ikkje er rom for å tillate auka produksjon ved Brandaskuta, og avslår søknaden frå Eide Fjordbruk AS om utviding av maksimalt tillaten biomasse (MTB) på lokaliteten 22095 Brandaskuta i Kvinnherad kommune. Vedtaket er gjort med heimel i forureiningslova § 11, med prinsippa i naturmangfaldlova §§ 8 – 12 lagt til grunn for avgjerda.

Vi viser til søknad frå Eide Fjordbruk AS datert 09.12.2022.

Vedtak

Statsforvaltaren avslår søknaden frå Eide Fjordbruk AS om produksjonsauke frå 2340 til 5940 tonn MTB ved akvakulturlokalitet 22095 Brandaskuta, jf. § 11 i forureiningslova.

Varsel om gebyr for sakshandsaming

Statsforvaltaren tar sakshandsamingsgebyr for arbeidet med løyve. Reglane om gebyrinnkrevjing er gjevne i forureiningsforskrifta kapittel 39. Ressursbruken knytt til saksbehandlinga blir lagt til grunn ved val av gebyrsats.

På grunnlag av arbeidsmengda som søknaden om utviding av akvakulturanlegget ved Brandaskuta medfører for Statsforvaltaren, varslar vi at gebyret vil bli fastsett til gebyrsats 4, jf.

forureiningsforskrifta § 39-4 om arbeid med fastsetjing av nye og endring av løyve. Det vil seie at gebyret vil bli på 141 900 kroner.

Dersom vi ikkje mottek merknader til varselet om gebyr innan tre veker, blir det gjort vedtak i samsvar med det som er varsla over.

Kort om bakgrunnen for saka

Eide Fjordbruk AS søker om utviding av maksimalt tillaten biomasse (MTB) ved lokaliteten Brandaskuta i Kvinnherad kommune. Det er søkt om ein auke på 3600 tonn, frå dagens 2340 tonn og opp til 5940 tonn MTB. Planen for lokaliteten er å leggje ut eit nytt lukka anlegg bestående av 4 einingar i tillegg til dagens opne merdanlegg. Det er totalt planlagt ein årleg produksjon på 4800 tonn ved anlegget, med eit planlagt fôrforbruk på 5500 tonn.

Eide Fjordbruk grunngjev søknaden med eit stort behov for utvida lokalitetskapasitet. Verksemda meiner at ei utviding av eksisterande lokalitetar basert på bruk av lukka teknologi med slamoppsamling både er berekraftig og framtidsretta med omsyn til høvesvis lakselus, marine naturførekomstar og arealbruk i sjøområda.

Alle nye akvakultursøknader i Hardangerfjorden har stått på vent sidan våren 2023 i påvente av nytt kunnskapsgrunnlag, med bakgrunn i Statsforvaltaren si uro for miljøtilstanden i fjorden. 05.11.2025 vart rapporten «Hardangerfjorden under press» frå HI publisert, og Statsforvaltaren har på bakgrunn av dette teke opp att handsaminga av søknadene i det aktuelle området, inkludert søknaden ved Brandaskuta.

Korrespondanse

Søknaden er datert 09.12.2022, og vart oversendt frå Vestland fylkeskommune til kommunen og sektormyndigheitene den 28.12.2022. Kommunen si handsaming av saka vart ettersendt 12.05.2023.

Då Statsforvaltaren varsla at vi tok opp att sakshandsaminga i Hardangerfjorden, gav vi søkerane høve til å ettersende ny informasjon eller eventuelle endringar i søknadene. Eide Fjordbruk sendte inn opplysningar kor dei skildrar endringar i val av merdteknologi, og legg fram sitt syn på kunnskapsgrunnlaget og Hardangerfjorden sin kapasitet for auka akvakulturproduksjon.

Merknader og fråsegner

Søknaden har vore lagt ut til offentleg ettersyn i fire veker. Det kom ikkje inn merknader til søknaden. Kommunen skriv i sin uttale at søknaden er i tråd med plan, og at dei etter ei samla vurdering rår til at den vert innvilga.

Rettsleg utgangspunkt

Forureiningsforskrifta kapittel 34

I februar 2024 tok nytt regelverk i forureiningsforskrifta kapittel 34 (akvakultur av fisk) til å gjelde. Dette inneber at løyve etter forureiningslova for å førebyggje og redusere forureining og avfallsproblem frå akvakultur i hovudsak vert erstatta av standardkrav i akvakulturdriftsforskrifta. Statsforvaltaren kan i nokre tilfelle framleis bestemme at oppdrettsanlegg ikkje kan driftast utan løyve etter forureiningslova, jf. forureiningsforskrifta § 34-2 andre ledd.

Søknader som vart sendt inn før regelverksendringane, og som låg inne til handsaming hos Statsforvaltaren, vert også handsama etter dette nye regelverket.

Forureiningslova

Når Statsforvaltaren vurderer om det skal gjevast løyve til forureinande verksemd, og eventuelt på kva vilkår, skal vi legge vekt på ulempe ved tiltaket som er knytte til forureining, haldne saman med fordelar og ulemper som tiltaket elles vil føre til jf. forureiningslova § 11 siste ledd. I vurderinga vil vi særleg sjå på i kva grad verksemda det er søkt om løyve for er akseptabel sett i lys av føremål og retningslinjer i §§ 1 og 2 i forureiningslova .

Naturmangfaldlova

Forvaltningsmåla i §§ 4 og 5 i naturmangfaldlova ligg til grunn for korleis Statsforvaltaren utøver myndigheit. Vidare skal prinsippa i §§ 8 til 12 om mellom anna kunnskapsgrunnlag, føre-var-tilnærming og samla belastning leggast til grunn som retningslinjer når Statsforvaltaren tek avgjerder som kan få følgjer for naturmangfaldet.

Vassforskrifta

Vassforskrifta inneheld forpliktande miljømål om at myndigheitene skal syte for at alle vassførekomstar skal oppnå god kjemisk og økologisk tilstand med mindre det er gitt unntak med heimel i § 9 eller § 10 i forskrifta.

Nasjonalt prioriterte stoff

Noreg har eit mål om å stanse utslepp av helse- og miljøfarlege stoff. Utslepp av stoff og stoffgrupper på den nasjonale prioritetslista skal reduserast vesentleg og på sikt stansast.

Statsforvaltaren si vurdering

Grunngjeving for handsaming av søknaden etter forureiningslova

Statsforvaltaren vurderer at den planlagde nye delen av anlegget ved Brandaskuta ikkje kan regulerast etter kapittel 34 i forureiningsforskrifta. Forskrifta regulerer opne merdanlegg i sjø, og omfattar ikkje anlegg som er avhengige av vassinntak og -avløp. Vi handsamar difor søknaden etter forureiningslova.

Eit avslag på søknaden vil medføre at anlegget held fram med å bestå av opne merdar, som etter vår vurdering kan regulerast av krava i akvakulturdriftsforskrifta jf. forureiningsforskrifta § 34-2. Det vil seie at løyvet fell bort, og anlegget går over til å vere forskriftsregulert frå og med datoen for dette vedtaket.

Plassering og resipient

Lokaliteten Brandaskuta ligg i Kvinnheradsfjorden, nordvest for Sniltveitsøy utanfor Rosendal. Anlegget ligg over botn som skrånar jamt frå ca. 70 til 110 meters djup. Vidare skrår botnen nedover til djupner på rundt 600 meter midtfjords. Kvinnheradsfjorden ligg i midtre delar av Hardangerfjorden.

Hardangerfjorden har ei lang historie med store utslepp, i første rekke frå tungindustrien inst i Sørfjorden og i Samlafjorden. Dei siste femti åra har det vore ein sterk auke i tilførsler av næringssalt og organisk materiale, i hovudsak som følgje av framveksten av ei stor akvakulturnæring. I same periode har tungindustrien redusert sine utslepp av tungmetall til fjorden.

Statsforvaltaren har i tråd med naturmangfaldlova § 10 vurdert påverknaden på Hardangerfjorden ut frå den samla belastninga på økosystemet, og dei fysiske forholda er omtalt nærare fordi dei er av betydning for resipienten sin kapasitet til å omsette organiske utslepp. Hardangerfjorden er lang, og har fleire djupbasseng som er skild av tersklar med ulik djupne (figur 1). Den ytste terskelen er om lag 150 m djup, der E39 går i tunell under Bømlafjorden frå Stord til Sveio. Sør for Huglo, ved overgangen til Husnesfjorden, er det også ein terskel på om lag 150 m. Djupna i fjordbassenget aukar gradvis innover fjorden, frå om lag 400 m til om lag 650 m i Kvinnheradsfjorden, Sildafjorden og Hissfjorden. I Hissfjorden, ved Vikingenes, er det ein djup terskel på om lag 520 m. Herifrå aukar djupna ytterlegare, og i Samlafjorden er fjordbassenget om lag 850 meter djupt. Lenger inn i fjorden blir djupna gradvis grunnare, og ved innløpet til Sørfjorden er det ein terskel på 250 m.

Figur 1: Undervasstopografi i Hardangerfjorden. Tersklar er teikna inn med raude strekar ved Otterøya (1 – 150m), Huglo (2 – 150m), Vikingeneset (3 – 520m), Etnefjorden (4 – 60m) og Sørfjorden (5 – 250m). Dei største vassførekomstane som utgjer fjorden er teikna inn med namn og grense. Kart henta frå overvåkingsprogram for Hardangerfjorden 2024 – 2026. Lokaliteten Brandaskuta er markert med raud prikk.

Kvinnheradsfjorden (Vassførekomst-ID 0260040200-C) står oppført med god økologisk tilstand og dårleg kjemisk tilstand i Vann-Nett. Den økologiske tilstanden var fram til 2025 klassifisert til moderat grunna høge målte nivå av sink. Det er nyleg lagt inn fleire målingar som bidreg til å trekke gjennomsnittsverdien ned til 129,36 mg/kg, og sinknivåa i vassførekomsten hamnar difor samla sett i tilstandsklasse II, god tilstand. Klassegrensa frå god til moderat tilstand er ved 139 mg/kg.

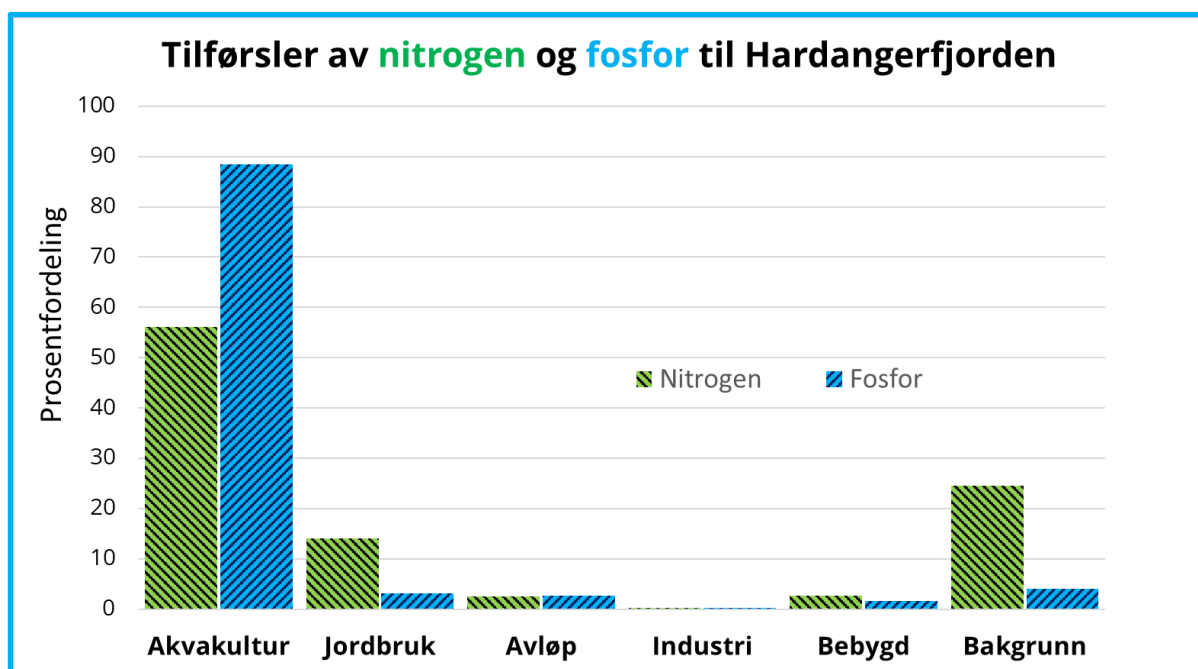
Den dårlege kjemiske tilstanden i vassførekomsten kjem av høge nivå av kvikksølv og andre industristoff i sedimenta.

Kjende kjelder til påverknad på vassførekomsten er historiske utslepp frå større industriverksemder i Hardanger, og utslepp frå dei fire matfiskanlegga Djupevika, Hågardsneset, Brandaskuta og Skorpo NV, som til saman er klarerte for ein total MTB på 14 040 tonn.

I Kvinnheradsfjorden har vi tre nye akvakultursøknader til handsaming, som til saman utgjer ei auke i MTB på 9540 tonn i vassførekomsten. Alle dei tre søknadene gjeld anlegg med semilukka einingar med slamoppsamling. Ut ifrå førebelse erfaringsdata om utsleppsreduksjon vil dei tre tiltaka det er søkt om årleg føre til utslepp av organisk materiale som svarer til ureinsa kloakkutslepp frå om lag 110 000 menneske (personekvivalentar, PE).

Statsforvaltaren har samanstillt TEOTIL-data levert av NIVA for tilførslene av nitrogen og fosfor til Hardangerfjorden innafor Tysnes. Det har vore ein markert auke i tilførslene av nitrogen, som er den sterkaste pådrivaren for eutrofiering, til fjordområda i Hardangerregionen dei siste 25 åra. Akvakulturnæringa har vore den viktigaste bidragsytaren for denne endringa over tid, og har hatt ca. ei tredobling av utsleppa av nitrogen, samanlikna med utsleppa sist på 90-talet. Tilførslene av nitrogen og fosfor for fireårsperioden 2020-2023 fordelt på dei ulike kjeldene (figur 2) syner at akvakultur er den klart største kjelda for både nitrogen (56 %) og fosfor (88 %). Den nest største kjelda er naturleg bakgrunnsavrenning frå land (med 24 og 4 % av dei samla tilførslene av N og P).

Figur2. Kjeldefordelte tilførsler av nitrogen og fosfor til Hardangerfjorden innafor Tysnes for fireårsperioden 2020 til 2023. Kjelde: TEOTIL-data frå NIVA.

Auka tilførsler til fjordmiljøet frå menneskeleg aktivitet i lag med klimaendringane gir til saman eit auka press på dei naturlege prosessane og økosystema i fjorden framover. Det betyr at kapasiteten som resipient for utslepp minkar.

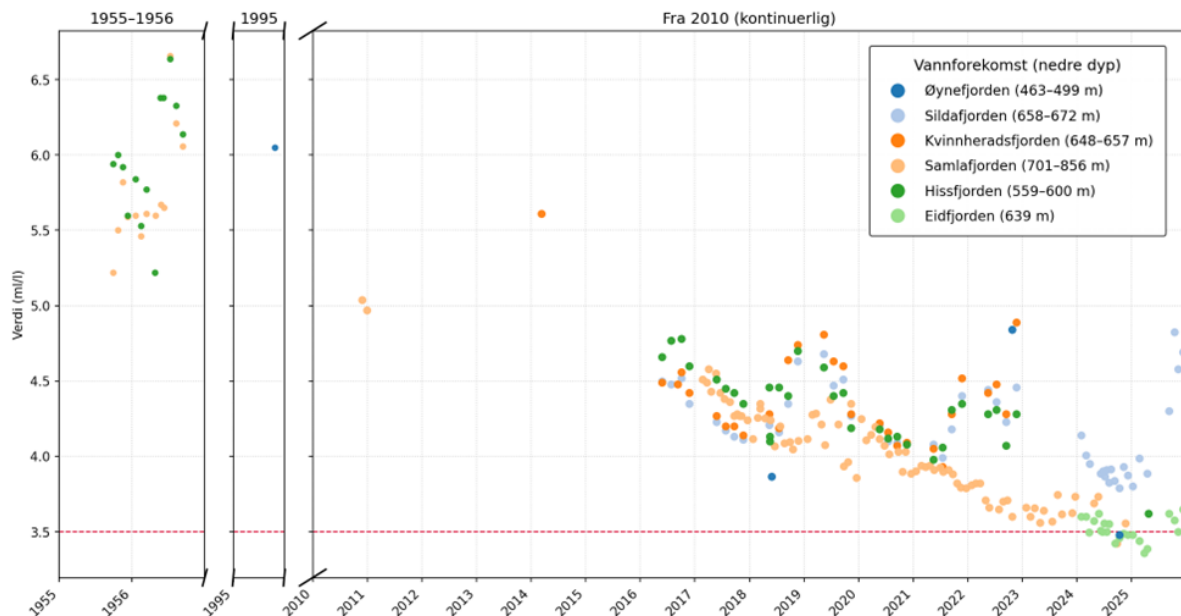

Oksygen i djupvatnet

Oksygen er grunnleggande for biologiske og biogeokjemiske prosessar i havet. I terskelfjorðar som Hardangerfjorden vil oksygenet i djupvatnet brukast opp over tid dersom det ikkje skjer jamlege djupvassfornyningar. Nedgang i oksygenkonsentrasjon kan komme av auka temperatur, auka tilførsel av organisk stoff og næringssalt, eller ein kombinasjon av desse.

Det er rapportert om nedgang i oksygenkonsentrasjonen i fleire terskelfjorðar på Vestlandet, og data frå Hardangerfjorden samsvarer godt med rapportar frå andre fjordsystem. Data frå Byfjorden utanfor Bergen viser stabile oksygenforhold fram til 1990-talet, men ein klar nedgang etter dette¹. Oksygenkonsentrasjonen i Byfjorden er godt dokumentert, og kunnskapen om utviklinga over tid er unik samanlikna med andre fjordsystem der historiske data ofte manglar eller er svært avgrensa. Auke i havtemperatur gjer at fjordane våre toler mindre tilførsel av næringssalt og organisk stoff.

Statsforvaltaren har samla målingar av oksygen i botnvatnet for dei djupaste delane av Hardangerfjorden som er offentleg tilgjengelege (figur 3). Måledata er tilgjengeleg i databasen Vannmiljø². Målingar frå 50-talet vart publisert av oseanograf Odd Henrik Sælen ved Universitetet i Bergen i 1962³.

Figur 3: Oksygeninnhald (ml/l) i botnvatnet for vassførekomstar som utgjer dei djupaste delane av Hardangerfjorden. Grense mellom god og moderat tilstand (3,5 ml/l) er merka med raud stipla linje. Data frå før 2010 er skilt ut av den kontinuerlege tidslinja for betre visualisering. Data er henta frå vannmiljø.no. Data frå 50-talet er henta frå rapporten «The natural history of the Hardangerfjord» (Sælen, 1962). Data frå 2010 er henta frå ein miljørapport på lokaliteten Saltkjelen I (Rådgivende Biologer, 2011).

Vi har samanhengande måleseriar av oksygeninnvået i botnvatn i Kvinnheradsfjorden frå 2016 til 2023. Målingane viser eit mønster som er typisk for norske fjorðar, med eit oksygenforbruk som fører til nedgang i nivåa, og pulsar med tilførsler av friskt, oksygenrikt vatn. Minimumsnivåa av oksygen vert i måleperioden noko lågare mellom kvar tilførsel av nytt vatn.

¹ [Vurdering av oksygentrender i norske farvann - miljodirektoratet.no](https://www.miljodirektoratet.no/Vurdering-av-oksygentrender-i-norske-farvann)

² [Vannmiljø](https://vannmiljo.no)

³ *The natural history of the Hardangerfjord*. Publisert i tidsskriftet Sarsia, 1962. Tilgjengeleg via [Nasjonalt biblioteket](https://nasionalbiblioteket.no).

Kvinnherads-, Silda-, og Hissfjorden tilhører same terskelbasseng, og dekker området mellom terskelen ved Huglo og terskelen ved Vikingenes. Figur 3 viser at oksygennivået i dei tre vassførekomstane følgjer same mønster. Medan måleseriane for Kvinnherads- og Hissfjorden stoppar i 2023, har vi nyare overvåkingsdata frå Sildafjorden, som kan gi ein indikasjon på utviklinga i dei tilstøtande vassførekomstane. Målingane i Sildafjorden i 2024 og -25 viser ein ny periode med oksygenforbruk i botnvatnet, ned til oksygenkonsentrasjon på 3,79 ml/l tidleg i 2025. Det vil seie at dei lågaste målte oksygenkonsentrasjonane nærmar seg klassegrensa frå god til moderat miljøtilstand (3,5 ml/l) etter vassforskrifta. Oksygendata frå 2025 gjer grunn til å tru at det nyleg har vore ei utskifting av botnvatnet i Hardangerfjorden. Utskiftinga i 2025 er eit godt teikn for fjordbassenget i dei tre vassførekomstane. Samtidig finn vi ein negativ trend over tid, og eldre overvåkingsdata syner at det har skjedd store endringar sidan 50-talet. Måledata frå ein målestasjon i Hissfjorden på 50-talet viser at gjennomsnittleg oksygennivå i perioden 1955/56 var på 5,98 ml/l ved 600 meters djup. Til samanlikning var gjennomsnittsnivået i 2020 på 4,15 ml/l. Det vil seie at det har vore ein reduksjon i oksygeninnhald i botnvatn på 1,83 ml/l frå 50-talet og fram til i dag.

Nedgangen i oksygennivå i botnvatnet må sjåast i samanheng med klimaendringane og dagens utsleppsmengder til Hardangerfjorden. Det samla biletet gir grunn til å tru at fjordsystemet i framtida vil ha mindre resipientkapasitet, og at auka utslepp vil kunne bidra til å forsterke trenden med nedgang i oksygennivå. Statsforvaltaren si vurdering er at den utviklinga vi ser for oksygen i botnvatnet i Hardangerfjorden ikkje er foreinleg med å tillate auke i tilførsler av nærings salt og organisk stoff til fjordsystemet, jf. naturmangfaldlova § 10 om samla belastning.

Vurdering av eutrofiering

Tilførsel av oppløyste nærings salt gir grunnlag for vekst av både trådforma opportunistiske algar (lurv) i strandsona og planteplankton i dei øvre vasslaga. Plantebiomassen vert broten ned av naturlege prosessar etter vekstsesongen. Nedbrytinga krev oksygen – både i vassøyla og på botnen – og kan dermed forsterke eksisterande oksygenproblem i fjorden. Klimaendringar bidreg òg, gjennom meir avrenning (med næring og humus), høgare temperatur og lengre vekstsesong.

Den dokumenterte tilstanden for makroalgar i Hardangerfjorden har dei siste 10 åra vore god og svært god⁴. Lurveartar som er kjente indikatorar for eutrofi vart nyleg ekspertvurdert og definert⁵, og ny kunnskap reiser spørsmål rundt om indikatorar for eutrofi på makroalgesamfunn i strandsona har vore godt nok definert og inkludert i metodar for klassifisering av økologisk tilstand. Metode for tilstandsvurdering av makroalgesamfunn er under utvikling⁶. Kartlegging etter ny metode i 2024 viste dårleg tilstand for makroalgesamfunn i indre deler av Hardangerfjorden. Stasjonar i Sildafjorden og Husnesfjorden viste god tilstand, sjølv om det også her vart registrert lurv⁷.

Den dokumenterte tilstanden for planteplankton målt som klorofyll-a i øvre vassmassar i Hardangerfjorden har dei siste 9 åra vore god og svært god, Vår vurdering er at data er for få og for nye til å vise historiske trendar, men dagens miljøtilstand for klorofyll-a vert vurdert som tilfredsstillande. Store naturlege variasjonar mellom år understrekar behovet for lengre tidsseriar.

⁴ *Hardangerfjorden under press – utslipp og miljøtilstand*. Rapport fra Havforskningen 2025-66.

⁵ *Hva er lurv? Er all lurv indikator for dårlig økologisk tilstand?* NIVA-rapport, løpenummer 7968-2024.

⁶ *Revidert felt- og beregningsmetodikk for Kombioinndeksen (makroalger). For bruk inntil inkludering i Veileder for klassifisering av miljøtilstand i kyst- og ferskvann*. NIVA-rapport, løpenummer 8101-2025.

⁷ *Overvåkningsprogram for Hardangerfjorden 2024-2026*. Rapport frå Multiconsult, dokumentkode 10254166-01-RIM-RAP-001.

Modellering frå Havforskningsinstituttet viser at auka tilførsler av næringssalt frå eksisterande og planlagde akvakulturanlegg kan gi høg risiko for eutrofiering fleire stader i Hardanger, mellom anna er midtre område av Hardangerfjorden⁸ vurdert å vere særleg utsette.

Vurdering av miljøtilhøva ved lokaliteten

Det er gjennomført C-gransking ved lokaliteten i november 2023. Det vart registrert høge nivå av kopar (tilstandsklasse V og IV) ved C1- og C2-stasjonen, og for sink vart det registrert nivå tilsvarande moderat tilstand (tilstandsklasse III) ved begge desse stasjonane. Stasjonane C3 og C4 i overgangssona viste verdier tilsvarande svært god og god tilstand (tilstandsklasse I og II) for kopar og sink.

C1-stasjonen nærast anlegget viser teikn til at lokaliteten er svært lokalt påverka av organisk forureining. Nivået av organisk karbon i sedimentet er svært høgt (tilstandsklasse V, svært dårleg), og det vart berre registrert to artar i sedimentprøven, kor éin art utgjorde 90 % av det totale individtalet. I overgangssona (stasjon C3 og C4) og i ytterkant av overgangssona (stasjon C2) vart botnfaunaen klassifisert til svært god tilstand (tilstandsklasse I). Det vart ikkje registrert tydeleg dominans av enkeltartar, og faunaen er samansett av forureiningstolerante og -sensitive artar. Resultata frå C-granskinga viser ikkje teikn til uakseptabel organisk påverknad på botnfaunaen i anlegget sitt direkte influensområde.

Vurdering av utslepp av sink

Utslepp av sink frå havbruksnæringa kjem frå fiskefôret. Fôret vert tilsett sink fordi stoffet er eit essensielt spormineral som trengst for å sikre god fiskehelse, vekst og utvikling. Svært lite vert teke opp i fisken, og det meste hamnar i miljøet. Sink hopar seg i hovudsak opp under og ved merdane, men kan over tid medverke til redusert tilstand i resipientane.

Historisk har det vore store sinkutslepp frå industrien inst i Sjørfjorden. I 1985 var utsleppa på heile 1830 tonn. Strengare regulering og ut utvikling av reinseteknologi har medverka til utsleppsreduksjon, og rapporterte utslepp i 2023 var 2 tonn. Det utgjer ein reduksjon på 99,9%. Spora etter dei store utsleppa på 80-talet ligg att i sedimenta i Hardangerfjorden heilt ut til Tysnes, og det er behov for å redusere utslepp av sink til Hardangerfjorden.

Kvinnheradsfjorden står oppført med god tilstand for sink i Vann-Nett. Som følge av dei historisk høge sinkutsleppa er det høge nivå av sink i dei djupaste partia av fjorden. Det er lågare sinkinnhald i sedimentet på grunnare område, samstundes som det skjer ei opphoping av sink nær oppdrettsanlegga. Snittverden for målingane som er nytta i klassifiseringa er 129,36 mg/kg tv, like under grensa for moderat tilstand, som er ved 139 mg/kg tv. Tilstandsvurderinga er basert på gjennomsnittet av 21 sinkmålingar i vassførekomsten, kor 9 av prøvane er over grenseverdien på 139 mg/kg, og 12 prøvar er under grenseverdien. Vi vurderer at auka tilførsler av sink til vassførekomsten vi gi vesentleg risiko for overskriding av klassegrensa til moderat tilstand, som vil medføre at ein bryt med miljømåla i vassforskrifta. Sinktilførslene til Kvinnheradsfjorden bør etter vår vurdering ikkje auke, og vi ser det ikkje som akseptabelt å tillate nye tilførsler frå ei utviding av akvakulturlokaliteten ved Brandaskuta.

Vurdering av samfunnsnytte

Havbruksnæringa produserer sjømat, og skaper arbeidsplassar og verdier for Noreg. Bakgrunnen for Eide Fjordbruk sin søknad ved Brandaskuta er at dei ønsker å ta i bruk lukka teknologi på fleire

⁸ Figur 4.7 i rapport *Hardangerfjorden under press – utslipp og miljøtilstand*. Rapport fra Havforskningen 2025-66.

av sine lokalitetar. Dei viser til at Watermoon-teknologien dei planlegg å nytte vil gi miljøgevinstar i form av ingen rømming, ingen utslepp av lakselus og utsleppsreduksjon frå reinsing av avløpet.

Statsforvaltaren er einig i at det er positivt å nytte teknologi som reduserer utslepp og miljøpåverknad frå produksjonen og betrar fiskevelferd. Likevel er vår vurdering at sjølv med dei utsleppsreducerande tiltaka som er skildra kan vi ikkje sjå at samfunnsnyttan på lang sikt veg tyngre enn risikoen for skade på natur og miljø i Hardangerfjordssystemet.

Konklusjon

Statsforvaltaren har konkludert med at ei produksjonsauke på 3600 tonn ved lokaliteten Brandaskuta ikkje er akseptabel sett i lys av forureiningslovas formål og retningslinjer i §§ 1 og 2. Etter ei samla vurdering av dei forureiningsmessige ulempene ved produksjonsauken samanstillt med fordelar og ulemper utvidinga ved lokaliteten elles vil medføre, avslår vi søknaden om produksjonsauke på 3600 tonn MTB ved akvakulturlokaliteten Brandaskuta i Kvinnherad kommune, jf. forureiningslova § 11. Prinsippa i naturmangfaldlova §§ 8 – 12 er lagt til grunn for avgjerda.

Klagerett

Eide Fjordbruk AS og andre med rettsleg klageinteresse kan klage på vedtaket, inkludert gebyrsatsen. Ein eventuell klage bør innehalde ei grunngjeving og kva de ønskjer å endre. I tillegg bør andre opplysningar som kan ha noko å seie for saka takast med.

Klagefristen er tre veker frå dette brevet vart motteke. Ein eventuell klage skal sendast til Statsforvaltaren.

Statsforvaltaren sender kopi av dette brevet med vedlegg til aktuelle partar i saka.

Med helsing

Aslaug Aalen
miljødirektør

Lars Martin Færseth
seksjonsleiar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Kvinnherad kommune
Fiskeridirektoratet
Kystverket
Mattilsynet

Rosendalsvegen 10
Postboks 185 Sentrum
Postboks 1502
Postboks 383

5470	ROSENDAL
5804	BERGEN
6025	ÅLESUND
2381	BRUMUNDDAL

Mottakerliste:

EIDE FJORDBRUK AS
Vestland fylkeskommune

Støavegen 98
Postboks 7900

5640
5020

EIKELANDSOSEN
BERGEN